

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Frankenstein femení

La història. Estat de Washington, ara mateix. Lee Weathers, experta en gestionar riscos, visita el laboratori amagat on viu Morgan, experiment d'una humana fruit del creuament de cèl·lules i xips nanotecnològics.

La pel·lícula. Deia Isaac Asimov, patum de la ficció científica, que "La ciència ficció s'ocupa de la reacció dels éssers humans davant els canvis produïts per la ciència i la tecnologia". Dit d'altra manera: ull viu amb les especulacions que barregen avenços presents de cara al futur. És a dir, ¿què passaria si a l'ordinador, la *tablet*, el mòbil, intel·ligents artificials, qualsevol dia se'ls creuessin els cables? *Morgan* (i per què no *Morgana*?) ho dramatitza a nivells de suspens genèric. Quedi clar i lleidatà, que el guió perpetrat per Seth Owen potencia la malaltissa relació entre el creador i la seva criatura. Som, altra vegada, en el sempitern conflicte entre Adam, Eva i Jahvè. O el Frankenstein gòtic del segle dinou. El britànic Luke Scott (1968), fill del Ridley ídem, perfectament assessorat pel pare (que coprodueix el film) dissenya un thriller d'estètica fre-

da, híbrida, asèptica, però que en el fons del microscopi amaga un relat clàssic com, per exemple, *Alien, el octavo pasajero* del 1979. O posats a ser un pèl postmoderns, *Blade Runner* de 1982. Com sigui, *Morgan* manté al llarg del metratge, amb el recurs de l'omnipresent i omnímoda banda musical, un clímax més pertorbador que la caiguda lliure del PSOE i el desbloqueig del govern central. Per tant, com en els casos dels socialistes i de la investidura, la pel·li es guarda una carta a la màniga per allò de sorprendre el personal. Pel que fa al càsting, l'element femení guanya per golejada: Kate Mara, aquella mosqueta morta de la telesèrie *House of cards*, incorpora la temible executiva que resol marrons corporatius, i Anya Taylor-Joy a l'inquietant *Morgan*. Letals.

Morgan
Director: Luke Scott. Intèrprets: Kate Mara, Anya Taylor-Joy, Toby Jones, Paul Giamatti, Jennifer Jason Leigh, Emily Dalton Jones, Eny Bowl. EUA, 2016. 87'. JCA Alpicat.

ble executiva que resol marrons corporatius, i Anya Taylor-Joy a l'inquietant *Morgan*. Letals.

El tema. La rebel·lió de la criatura contra el seu creador. O cal matar el pare (metafòricament, esclar).

La imatge. *Morgan* mirant-se a les aigües del llac, fascinada per la seva identitat o bellesa?

La frase. "Todas las decisiones que tomamos tienen consecuencias", adverteix la doctora. Qui la fa, la paga. Com sigui.